

Список використаних джерел:

1. О'Конор Дж., Макдермотт І. Системне мислення. Пошук неординарних творчих рішень. Львів: Астролябія, 2013. 234 с.
2. Голві Т. Робота як внутрішня гра. Київ: Міф, 2018. 304 с.
3. Нежинська О. О., Тименко В. М. Основи коучингу: навчальний посібник. Київ; Харків: ТОВ «ДІСА ПЛЮС», 2017. 220 с.
4. Нова українська школа : poradnik dla vchitelja / za zag. red. H. M. Bibik. Київ: ТОВ «Видавничий дім «Плеяди», 2017. 206 с.
5. Рудницьких О. В. Коучинг як інтерактивна технологія в освіті. Вісник Дніпропетровського ун-ту імені Альфреда Нобеля. 2014. № 2 (8). С. 173–176. (Серія «Педагогіка. Психологія»).
6. Романова С. М. Коучинг як нова технологія в професійній освіті. Вісник Національного авіац. ун-ту. 2010. Вип. 3. С. 83–86. (Серія «Педагогіка. Психологія»).

МАЧИНСЬКА Наталія,

*докторка педагогічних наук, професорка,
завідувачка кафедри початкової та дошкільної освіти
Львівського національного університету імені Івана Франка*

ФОРМУВАННЯ ОСВІТНЬОГО ЛІДЕРА В УМОВАХ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Освітнє лідерство – це нова управлінська парадигма, яка є орієнтиром і механізмом для здійснення реформ у сфері освіти в умовах сучасних суспільних трансформацій [1].

Освітній лідер – людина, яка не обов'язково є керівником закладу освіти чи структурного підрозділу цього закладу. Освітнім лідером може стати будь-який

член педагогічного колективу, який володіє характерними особистісними якостями лідера, а його стиль поведінки визначає особистісне ставлення до оточуючих. Освітній лідер спрямований на створення позитивного і мотивуючого середовища, і завдяки своїм особистим умінням, професійній компетентності та індивідуальному потенціалу, може вести за собою усю команду для досягнення спільної освітньої мети. Чи кожен може стати лідером? Так! Чи кожен може стати лідером? Ні!

Формування освітнього лідера розпочинається ще задовго до того моменту, коли особистість визначається з професійною кар'єрою та обирає заклад вищої освіти для отримання необхідної професійної підготовки. Лідерство – це якість, яку можна розвинути й набути у процесі навчання, професійної діяльності та сморозвитку.

Лідерство, як зазначає А. Ключко, має створити практику корпоративного управління з метою підтримки інноваційної поведінки педагогів. Роль лідера набирає вагомого значення в діяльності співробітників. Завдяки домінуючій позиції, лідери відіграють важливу роль у формуванні поставленої мети освітньої організації, поглядів педагогів, оскільки управляють людськими ресурсами та володіють комунікативними здібностями. Лідери освітніх організацій використовують різні технології для ефективності управлінської діяльності. Педагоги покладають на такого керівника відповідальність за прийняття рішень, отримані результати та виявляють готовність до трансформацій [2, с. 57].

Саме лідерство відіграє важливу роль у досягненні великих результатів у будь-якій сфері діяльності. Формування освітнього лідера в умовах закладу вищої освіти передбачає наявність певних педагогічних умов, які можуть сприяти ефективності цього процесу. Охарактеризуємо деякі з них:

1. Запровадження інновацій, ідей і методів в освітній процес закладу вищої освіти для виконання професійних завдань усіма учасниками освітнього процесу.

2. Розвиток позитивного ставлення до усіх членів колективу, створення позитивного мікроклімату в колективі.
3. Формування мотивації у здобувачів освіти та викладачів до постійного самовдосконалення, розвиток звички постійно навчатися і розвиватися як професіонал і лідер.
4. Розвиток рис особистості, які полегшують лідерську поведінку (упевненість у собі, цілеспрямованість, емоційний інтелект, стресостійкість, готовність брати на себе відповідальність у прийнятті рішень).
5. Розвиток комунікативних навичок: уміння ефективно спілкуватися та слухати інших є ключовим для успішного лідерства.
6. Створення умов для формування позитивної репутації лідера: формування уявлення про себе як компетентного керівника, який завжди готовий взяти ситуацію під контроль і привести команду до перемоги.
7. Формування почуття власної гідності, здатності впливати і протистояти впливу.

Формування освітнього лідера в умовах закладу вищої освіти – тривалий цілеспрямований процес, ефективність якого залежить і від фаховості та компетентності науково-педагогічних працівників, і від можливостей та готовності здобувачів освіти. Важливим елементом у цьому процесі, вважаємо, є впровадження формувальних методів оцінювання для визначення рівня досягнення поставлених цілей, планування та організації розвитку педагогічного персоналу, їхньої мотивації на покращення професійної діяльності тощо. Добірка освітніх компонентів (н-д, “Лідерство в освіті”, “Освітологія”, “Освіта дорослих”, “Педагогічна деонтологія”) можуть слугувати вагомим теоретико-практичним засобом для закладання основ, розвитку та удосконалення стилів лідерства; формування дослідницького духу для професійного зростання як здобувачів вищої освіти, так і викладачів, та їх постійного самовдосконалення; формування

готовності до внесення змін у власну професійну діяльність на основі отриманого зворотного зв'язку.

Список використаних джерел:

1. Антонюк О. Позитивна психологія як важлива складова освітнього лідерства. Назва з екрану. URL: <https://uej.undip.org.ua/index.php/journal/article/download/633/608?inline=1> (дата звернення 15.06. 2024).
2. Клочко А. О. Лідерство як модель ефективного управління освітньою організацією / Освітнє лідерство: від теорії до практики: монографія / авт. кол.; за наук. ред. В. Р. Міляєвої; Київський університет імені Бориса Грінченка [Електронне видання]. Київ; Кривий Ріг: Вид. Р. А. Козлов, 2021. – 296 с. URL: https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/36659/2/Osvitnie_liderstvo_21_NDLKL.pdf

МІРОШНІЧЕНКО Тетяна,

*кандидатка педагогічних наук, доцентка, доцентка
кафедри початкової освіти Полтавського національного
педагогічного університету імені В. Г. Короленка,*

ЛИТВИН Оксана,

*здобувачка вищої освіти освітнього ступеня
«Магістр» Полтавського національного
педагогічного університету імені В. Г. Короленка*

СТРУКТУРНІ КОМПОНЕНТИ АКМЕОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ

Актуальність розвитку акмеологічної компетентності сучасного вчителя пов'язана з необхідністю постійного удосконалення власного рівня професійної майстерності, здійснення педагогічної гнучкості, особливо в умовах воєнного часу, Саме сформованість акмеологічної компетентності в педагога є запорукою